

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 236. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm12529/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ring: Murene derom, med Kaaber-Portene og Galtene, som neppe vilde være fiendelige, om de end fandtes *).

At et ganske andet og langt mærkeligere Slags end alle Stene er det Mindes-Mærke af Ed. Tidens Meder og Perfer, som Franst-Manden Maquetil du Perron, i Mindsen af forrige Aarhundrede, vil have fundet i Indien, og hvortil vor Lands-Mand Rask for kort Tid siden bragte det manglende Stykke til Europa, og det er da den i Kæs-Verden berømte Benhavest, der anses for de gamle Meders og Perfers Bibel eller hellige Skrift. Da denne Bog ikke, som Ebraerens Bibel, indeholder nogen Historie om et tilsvarende Folk, men berier sig blot, i Bønner og Fortællinger, om Ios-Gubens Dromades Aabenbaringer til Berducht, seer Man strax, den egentlig hører til Kirkens og Stolens Historie; men er dens Grund-Sprog (Sæd) virkelig de gamle Meders og Perfers Skrift-Sprog, og dens Indhold deres Ankuelse af Menneske-Livet, da kan den umagtelig give mange Oplysninger, som maa være særdeles velkomne i et berømt Folks Historie, der maa sammenslides af de Frommes løse Citaterninger. Endnu kan imidlertid Haand-Bogen i Universal-Historien ikke afses af Benhavest men kun peges paa den, som en mærkværdig Gaade, der rimeligvis vil løse sig til Fordeel for vor aldhistoriske Kundskab; thi deris tvivles Man endnu med Grund om Bogens Værdi, og deris er dens Grund-Sprog (Sæd) vil endnu Kirke-Sprog hos Tid-Dyrkerne (Gurberne), men, efter vor store Sprog-Mesters (Rasks) Forsikling, selv Præsterne aldeles ubekendte, uden forsaaibde de af den gamle Overførelse i Pehlvi-Sproget, slutte sig til Meningen. Det Rette vilde været, først at udgive denne Overførelse, som Præsterne forstaae, thi naar det da stadfastede sig, hvad Man nu vil have opdaget, at Pehlvi-Sproget tales *) Biber XVII. 600.

endnu af en Stamme i de Persiske Grænds-Berge ved Tigris, da vilde Bogens Ræghed være bevist, og Doversættelsen kunne benyttes omtrent ligesom de Halvfjerdsindstyvede af den Hebraiske Bibel. Pehlvi-Sproget er nemlig Parther-Sproget, ligesom Parsi er Skiftesproget under Sassaniderne, og Kasl har givet den vigtige Oplysning, at Navnene i Bogen, og da især Demusd, Ahpiman og Mittra har ingen Betydning har enten i Parsi eller Pehlvi, men have derimod aabenbar hjemme i Zend, som altsaa nødvendig maa være Bogens Grund-Sprog og høre til den graa Oldtid. Saa da blev det imidlertid et Spørgsmaal, om Zenda vest oprindelig havde hjemme i Persien eller, hvor det fandtes, i Indien, og dette Spørgsmaal kunde ene besvares af de gamle Meders og Persers Historie, som den er os bekendt af de samtidige Skrift-Holts, Eræters og Grækers, Efterretninger. Disse vil da altid vedblive at være Hoved-Aktøren til vor Kundskab, og naar Man, al Stæde over den gamle Bog, har glemt det, maa et saa ubiholdt Exempel, hverken det end kommer, løses og i eftertiden.

Sandt det altsaa hører hos Græker eller Eræere Sprog af en saadan Persisk Prophet, som Zerdusht, og saadanne Medo-Persiske Fortællinger, som Zenda vest dreier sig om, da maatte den være saa gammel som Syns-Tiden og saa hellig som den vilde, idet at den dog i Persiens gamle Historie, før Alexander, kunde komme i mindste Betragtning, men nu lære vi alt af Eræerne, at der var en Medo-Persisk Grund-Lov, som selv de eltestvindstrankede Konger (Despoter) maatte boie sig for^{*)}, altsaa skænt en hellig Skrift, og hos Grækerne finde vi ikke blot Efterretning om Magierne, som medo-persiske Præster og Skrift-Kloge, men ogsaa om deres første H-

*) Daniel 6.

